

PÍSEŇ 0261

Ó hlavo plná trýzně

H.L.Hassler 1601

1. Ó hla-vo pl-ná trý-zně, běd, ran i sou-že-ní,
ty zří-dlo Bo-ží pří-zně, z níž spá-sa pra-me-ní; ó hla-vo o-zdo-be-ná ctí,

slá-vou z vý-sos-ti, jak vel-ká stih-la změ-na tě lid-skou hříš-no-stí.

2. Tvé břímě mé jsou hříchy a já jsem zavinil,
zač, Beránku ty tichý, tak tvrdě trestáns byl.
Ježíši, spásy zdroji, své milosti mi přej
a pro tu lásku svoji mne za hřích netrestej.
3. Můj Pane, v tuto chvíli dovol mi s tebou být,
když mizí tvoje síly, nechci tě opustit.
Až chladná smrt tě zajme a obestře tě tmou,
já chci tvé tělo, Pane, horoucně obejmout.
4. Vždyť jestliže v tvých ranách se, hříšný, najít smím,
pak ani v smrti branách tu radost neztratím.
V tvé smrti život přijmu a krev tvá nevinná
ta zahladí mou vinu, má spása jediná.
5. Mé díky přijmi vřelé, nejdražší Příteli!
Má duše, dokud v těle, v tobě se veselí;
a když čas rozdělení i mně se přiblíží,
mým mocným potěšením, buď smrt tvá na kříži.
6. Jak pevný štít mi zjev se ve smrti hodině,
necht' v tobě najde srdce bezpečí jediné.
Když do tmy propadá se, ať tebe víra zří-
kdo tobě odevzdá se, pokojně zmírat smí.

P.Gerhardt, J.Baštecký, M.Hájek